

Życiorysy członków egzekutywy KW PZPR w Krakowie

Bolesław Drobner

Syn i wnuk powstańców 1830 i 1863 r., syn Krakowa, doktor chemii, oddany bez reszty walce o dobro polskiej klasy robotniczej. 58 lat w partii socjalistycznej. W 1905 r. pierwszy areszt za działalność polityczną, w 1940 ostatni. Siedem lat życia spędzonych w więzieniu.

Oto życiorys niezłomnego bojownika. Od 15-go roku życia członek PPSD, w 1905 r. partii Proletariat (III). Od 1921 do 1928 r. w Niezależnej Socjalistycznej Partii Pracy zajmuje stanowisko wyjątkowo sprzeciwu wobec dążenia do wojny ze Związkiem Radzieckim. W latach 1923—1928 członek egzekutywy Międzynarodówki Socjalistycznej. Lata 1928—36 w PPS, w 1936 wykluczony za kierowanie strajkami okupacyjnymi i strajkiem generalnym, oraz walkę o jednolity front z komunistami. 16 września 1936 aresztowany za wydawanie mutacji „Dziennika Popularnego”, 3 marca 1937 aresztowany ponownie wraz z żoną; wyrok — 3 lata więzienia. Wojna:

Stefan Krzakiewicz

Urodzony w 1929 r. Pochodzi z rodziny górniczej. W latach 1942—46 pracował jako górnik w kopalni „Kazimierz”. W 1945 był jednym z organizatorów ZWM w miejscowości Ostrowy Górnicze (pow. Będzin). Za ofiarną pracę odznaczony zostaje w 1946 r. brązowym Krzyżem Zasługi.

W styczniu 1948 r. powierzona mu zostaje funkcja instruktora Wydziału Robotniczego w Zarządzie Głównym ZWM. W 1950 r. kończy dwuletnie Studium Przygotowawcze na Wyższe Uczelnie i powołany zostaje na stanowisko przewodniczącego Zarządu Miejskiego ZMP w Gliwicach, a później kierownika Wydziału Organizacyjnego KW w Katowicach. W la-

Edward Tarko

Urodzony — w 1923 r. w Zalesiu, pow. Miechów, w rodzinie chłopskiej. W czasie wojny pracuje jako robotnik leśny. W lutym 1945 organizuje koło PPR w Iwanowicach przechodząc już w maju tegoż roku do pracy w KP Miechów, gdzie pełni kolejno funkcje instruktora, II sekretarza, a od 1947 r. I sekretarza KP w Miechowie, później zaś w Żywcu i Tarnowie. W 1951 r. powołany zostaje na stanowisko kierownika Wydziału Rolnego KW w Kra-

Marek Waldenberg

Urodzony w 1926 r. w Równem wołyńskim. Za okupacji przebywa na Wołyniu uczęszczając do szkoły i pracując jako robotnik w tartaku.

W 1946 r. przyjeżdża do Krakowa i rozpoczyna naukę na Wyższej Szkole Nauk Społecznych. W rok później zaczyna równoległe studia na UJ (Studium Spółdzielczości). W roku 1946 wstępuje do Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej. Po zjednoczeniu organizacji młodzieżowych

Stanisław Filipiak

Urodzony w 1924 r. w rodzinie średnio-rolnego chłopca, w pow. starachowickim.

Mając 18 lat wstąpił do Polskiej Partii Robotniczej i Gwardii Ludowej. W 1943 r. jest członkiem Sztabu Rejonowego. Przez cały czas okupacji bierze czynny udział w walce zbrojnej. W walce z okupantem zginął jego brat i ojciec. Po wyzwoleniu dwóch braci poległo w walce z bandami.

Po wojnie pracuje w Komitecie Powiatow-

Mieczysław Kieta

Urodzony w Krakowie w 1920 r. syn pracownika Krakowskiej Gazetny Miejskiej, młodość i lata studiów spędził w Krakowie.

W czasie okupacji był długoletnim więźniem obozu koncentracyjnego w Oświęcimiu aktywnie działając w antyfaszystowskiej międzynarodowej organizacji.

Po wyzwoleniu, w szeregach PPS jako redaktor „Naprzodu” i działacz Wojewódzkiego Komitetu PPS prowadzi ożywioną działalność jednolitej frontowej na rzecz zjednoczenia polskiego ruchu robotniczego. Był delegatem na Kongres Zjednoczeniowy, a następnie wszedł w skład

Władysław Kozub

Urodził się w 1897 r. w Krakowie. Pochodzi z rodziny robotniczej. Brał czynny udział w walkach rewolucyjnych proletariatu krakowskiego w 1923 r. Do Komunistycznej Partii Polski należał od 1932 r. W okresie międzywojennym brał czynny udział w licznych akcjach strajkowych, m. in. w 1936 r. Za działalność rewolucyjną w szeregach KPP ścigany przez reżim przedwrześniowy wielokrotnie był więziony. W 1939 r. udał się do Związku Radzieckiego. Po powstaniu Związku Patriotów Polskich w ZSRB był przewodniczącym Obwodowego Komitetu w Dżamnu-

Władysław Machejek

Urodzony w 1920 roku na wsi miechowskiej, już we wczesnej młodości związał się z ruchem rewolucyjnym wstępując w szeregi Komunistycznego Związku Młodzieży Polskiej. W okresie okupacji kontynuując działalność rewolucyjną. W 1942 r. jest współzałożycielem PPR na terenie powiatu miechowskiego. Walczy z hitlerowskim najazdem w szeregach GL i AL.

Po wyzwoleniu pełni funkcje I sekretarza KP w Nowym Targu. Następnie przechodzi do pracy dziennikarskiej i literackiej. Jest kolejno naczelnym redaktorem „Głosu Pracy”, „Echa Krakowskiego”,

Józef Nagórzański

Syn robotnika urodzony w 1912 r. w Dąbrowie Tarnowskiej. Po ukończeniu szkoły przemysłowej, od roku 1930 do 1933 był bezrobotny. Z koleją zaczyna pracować jako robotnik w Fabryce Zielenińskiego (dziś w Zakładach im. Szadkowskiego), której nie opuszcza aż do roku 1949 i gdzie twarzą drogą pracy dochodzi do stanowiska kierownika wydziału.

Przed rokiem 1939 pracuje w klasowym Związku Zawodowym Metalowców, bie-

otwarte drzwi więzienia, a potem wysiedlenie do Związku Radzieckiego. W 1943 r. w Moskwie w Zarządzie Głównym Związku Patriotów Polskich.

W 1944 r. wybrany przez Krajową Radę Narodową do PKWN jako minister pracy, opieki społecznej i zdrowia. W 1945 znówu w Krakowie, na czele Wojewódzkiego Komitetu PPS. W tymże roku, w maju wydelegowany przez rząd na stanowisko pierwszego prezydenta miasta Wrocławia. Po powrocie do Krakowa znowu praca polityczna w partii, w Krajowej Radzie Narodowej, do której wybrany został jako poseł miasta Krakowa. W 1952 r. wybrany z okręgu Tarnów, Brzesko i Dąbrowa Tarnowska do Sejmu Ustawodawczego PRL. W roku 1949 odznaczony Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski, w 1953 Orderem Sztandaru Pracy I Klasy. Na ostatnim, poszerzonym Plenum Komitetu Wojewódzkiego naszej partii został sekretarzem KW.

W roku 1955 kończy dwuletnią szkołę partyjną przy KC, po czym przenosi się do Krakowa. Tu wybrany zostaje przewodniczącym Zarządu Wojewódzkiego ZMP.

W 10 rocznicę odzyskania niepodległości odznaczono go złotym Krzyżem Zasługi.

27 bm. rozszerzone Plenum KW PZPR w Krakowie wybrało go powtórnie na członka egzekutywy powierzając mu funkcję sekretarza organizacyjnego.

Pracuje tam 2 lata. Wysłany na dwuletnią Szkołę Partyjną przy KC kończy ją w 1954 r. Następnie wraca do Krakowa, gdzie powierzona mu zostaje funkcja sekretarza Komitetu Powiatowego PZPR.

Odznaczony złotym Krzyżem Zasługi i Medalem 10-lecia.

27 bm. Plenum KW PZPR w Krakowie wybrało go na członka egzekutywy powierzając mu funkcję sekretarza rolnego KW.

pracuje w ZAMP jako wiceprzewodniczący Zarządu Okręgowego. W 1948 r. wstępuje do PPS. W 1950 r. rozpoczyna pracę naukową, najpierw jako asystent, później jako kierownik Katedry podziału marksizmu-leninizmu.

Od 1952 r. jest członkiem egzekutywy POP na UJ.

W roku bieżącym odznaczony został złotym Krzyżem Zasługi.

wym Polskiej Partii Robotniczej w Kosinacach, a następnie przechodzi do pracy w Urzędzie Bezpieczeństwa. (W Jędrzejowie, Kielcach, Poznaniu i Warszawie).

W styczniu 1956 r. zostaje kierownikiem Wojewódzkiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa w Krakowie. Równocześnie na Plenum Komitetu Wojewódzkiego zostaje wybrany na członka egzekutywy i KW PZPR w Krakowie. 27 bm. zostaje wybrany ponownie.

Plenum KW PZPR w Krakowie i rozpoczął pracę w „Gazecie Krakowskiej”.

Po ukończeniu 2-letniej szkoły partyjnej przy KC PZPR skierowany został do programu krajowego Polskiego Radia w Warszawie jako kierownik działu społecznego.

Z koleją był naczelnym redaktorem Rozgłośni krakowskiej Polskiego Radia, a później redaktorem naczelnym „Gazety Krakowskiej” i członkiem Plenum KW.

Ostatnie Plenum wybrało go ponownie na członka Komitetu Wojewódzkiego i egzekutywy KW.

le (Azja), a później starszym instruktorem w Głównym Zarządzie ZPP.

W 1945 r. wraca do kraju i osiedla się w rodzinnym mieście. Od samego początku bierze czynny udział w życiu politycznym naszego miasta i województwa, początkowo jako zastępca kierownika Wydziału Zawodowego KW PPR, następnie jako kierownik Wydziału Organizacyjnego ORZZ oraz przewodniczący WRZZ.

Na Plenum poszerzonym został wybrany członkiem egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Krakowie.

z-cą naczelnego redaktora „Gazety Krakowskiej”, a od 1951 roku naczelnym redaktorem „Życia Literackiego”.

Przeżył okupację, okres pierwszych lat władzy ludowej znalazł odbicie w kilku książkach Machejki: „Rano przedzieli huragan”, „Chłopcy z lasu” i innych. Ciężkim piórem publicysty walczy też od lat na łamach dzienników i czasopism o zmianę stosunków na wsi, z której wyszedł i z którą nadal jest związany.

Plenum KW oceniając rewolucyjną postawę, głębokie oddanie sprawie partii i żywą działalność tow. Machejki, wybrało go członkiem egzekutywy KW.

rze udział w strajku 1936 r.

W 1945 r. staje w szeregach partii, po II Zjeździe PZPR zostaje zastępcą członka KC.

W 1949 r. zostaje wybrany przewodniczącym Zarządu Okręgu Zw. Zaw. Metalowców, a w 1951 przechodzi do pracy w aparacie partyjnym KW PZPR w Krakowie i w Komitecie Fabr. Huty im. Lenina. W 1955 r. obejmuje stanowisko przewodniczącego Prezydium WRN w Krakowie.

W ostatnich dniach staje na czele Tymczasowego Komitetu Rewolucyjnego młodzieży studenckiej i uczestniczy czynnie w walce o odnowę naszego życia. Młody aktywista bierze udział we wszystkich akcjach Komitetu, jest współorganizatorem wielu wieców i członkiem delegacji, która ostatnio została przyjęta przez tow. Władysława Gomułka i członków rządu.

Za dwa tygodnie zdaje egzamin dyplomu na Politechnice.

W ostatnich dniach staje na czele Tymczasowego Komitetu Rewolucyjnego młodzieży studenckiej i uczestniczy czynnie w walce o odnowę naszego życia. Młody aktywista bierze udział we wszystkich akcjach Komitetu, jest współorganizatorem wielu wieców i członkiem delegacji, która ostatnio została przyjęta przez tow. Władysława Gomułka i członków rządu.

Za dwa tygodnie zdaje egzamin dyplomu na Politechnice.

W ostatnich dniach staje na czele Tymczasowego Komitetu Rewolucyjnego młodzieży studenckiej i uczestniczy czynnie w walce o odnowę naszego życia. Młody aktywista bierze udział we wszystkich akcjach Komitetu, jest współorganizatorem wielu wieców i członkiem delegacji, która ostatnio została przyjęta przez tow. Władysława Gomułka i członków rządu.

Za dwa tygodnie zdaje egzamin dyplomu na Politechnice.

Proletariusze wszystkich krajów, łączcie się!

Gazeta Krakowska

Cena 20 gr
Nakład 68 177

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Kraków, niedziela 28 października 1956

Nowe władze wojewódzkiej organizacji partyjnej

Ostatni dzień obrad Plenum KW PZPR w Krakowie

Rozszerzone Plenum Komitetu Wojewódzkiego, w trzecim dniu obrad, dokonało dalszych zmian osobowych w składzie Komitetu.

Na wniosek przedstawicieli reprezentujących organizacje partyjne zakładów pracy województwa, Plenum wyprowadziło ze składu Komitetu następujących towarzyszy:

- tow. Brodzińskiego, tow. Gabare, tow. Nieduziaka, tow. Lutka — sekretarzy KW, tow. Pałacowa — przewodniczącą WKKP, tow. Pawlaka — członka egzekutywy KW, tow. Najduchowskiego, tow. Małka, tow. Cieślara, tow. Lesia, — członków Komitetu.
- Równocześnie Plenum odwołało członka KW tow. Dmochowskiego — dowódcę garnizonu, z powodu jego służbowego przeniesienia na inną placówkę.
- Powodem tak dalece idących zmian jest — jak stwierdzono na Plenum — podważenie przez dotychczasowe kierownictwo Komitetu Wojewódzkiego, sprzeczne z dążeniami społeczeństwa praktyki zmierzające do hamowania rozwijających się procesów demokratyzacji.
- Następnie po głębszej i rzetelnej analizie oraz dyskusji, Plenum uzupełniło dotychczasowy skład Komitetu, wybierając w tajnym głosowaniu następujących dziewięciu towarzyszy:

tow. Łabuza, tow. Łukaszczyca, tow. Hankiewicz, tow. Wiśniewskiego, tow. Rotha, tow. Koreckiego, tow. Czubaja, tow. Nowaczewskiego i tow. Basa.

Uzupełniony Komitet dokonał wyboru egzekutywy, która ukształtowała się w następującym składzie:

- tow. Bolesław Drobner, tow. Stanisław Filipiak, tow. Tadeusz Hankiewicz, tow. Władysław Kozub, tow. Stefan Krzakiewicz, tow. Mieczysław Kieta, tow. Władysław Machejek, tow. Józef Nagórzański, tow. Stanisław Pięta, tow. Stanisław Spyt, tow. Edward Tarko, tow. Bernard Tejkowski, tow. Marek Waldenberg.

Nowo wybrana egzekutywa Komitetu Wojewódzkiego wybrała spośród siebie czterech sekretarzy KW:

- tow. dr BOLESŁAW DROBNERA, posła na Sejm PRL,
- tow. STEFANA KRZAKIEWICZA, dotychczasowego przewodniczącego ZW ZMP,
- tow. EDWARDA TAR-

Stanisław Pięta

Urodzony w 1922 roku. W okresie międzywojennym uczył się, kończąc średnią szkołę zawodową. W latach okupacji pracuje jako lekarz w przemyśle naftowym.

Po wyzwoleniu tow. Pięta wstępuje do PPR. W tym czasie zatrudniony jest na różnych stanowiskach w przemyśle naftowym. W 1949 r. powołany zostaje do aparatu partyjnego. Pracując w nim do chwili obecnej, pełni funkcję zastępcy kierownika Wydziału Propagandy KW PZPR,

Stanisław Spyt

Urodzony w 1916 r. w Psarach, w powiecie chrzanowskim. Ojciec był robotnikiem. W 2 lata po ukończeniu szkoły powszechnej rozpoczął pracę w Kamieniołomach, a następnie w kopalni węgla „Zbyszek” w Trzebinii. W 1943 r. wstępuje do Polskiej Partii Robotniczej.

Po wyzwoleniu pełni funkcję sekretarza PPR w Trzebinii, a potem w Chrzanowie. Po zjednoczeniu partii jest sekretarzem Komitetu Miejskiego PZPR w Jaworznie.

W 1949 r. pracuje jako sekretarz Komitetu Zakładowego w Fabloku. W rok później zostaje przeniesiony do Komitetu

Bernard Tejkowski

Urodzony w 1933 r. w Kruszycy. W 1951 r. po ukończeniu szkoły średniej wstępuje na Politechnikę (Wydział Budownictwa Ładowego) w Krakowie i tu rozpoczyna również czynną pracę w Zarządzie Uczelnianym ZMP. W latach 1953—1955 jest przewodniczącym Zarządu Uczelnianego. W roku 1953 wstępuje do partii, w dwa lata potem zostaje wybrany do egzekutywy Komitetu Uczelnianego partii i rozpoczyna pracę kierownika prapagandy.

Życiorys płk. Tadeusza HANKIEWICZA, dowódcy krakowskiego garnizonu wojskowego, który wszedł w skład Ple-

Szybciej, taniej, lepiej — hasło to znalazło zrozumienie w całym kraju

Podajemy dalsze meldunki z zakładów pracy. Zwiększona wydajność pracy, troska o jakość i lepsze rezultaty produkcyjne stają się zjawiskiem masowym świadczącym, że hasła VIII Plenum KC PZPR znalazły właściwe zrozumienie w całym kraju.

KRAKÓW

Jak wynika z meldunków napływających z kopalń Krakowskiego Zagłębia Węglowego, górnicy w ostatnich dniach wzmogli wydobywanie. Jeszcze w

pierwszej dekadzie bm. górnicy kopalni „SIERSZA” oaftrafiłi na trudności w realizacji dziennej zadań planowych. Obecnie załoga zlikwidowała trudności, dzięki czemu uzyskała już pewne nadwyżki w stosunku do planu październikowego.

Teraz codziennie górnicy kopalni „SIERSZA” wydobywają systematycznie około 200 ton węgla ponad plan. W kopalni tej nie ma oddziału wydobywczego, który nie wykonywałby rytmicznie i z nadwyżkami dziennej zadań. W czolówce kopalni kroczą górnicy oddziału II, którym kierują Ludwik Nowak i Władysław Dasal.

4.500 ton węgla wydobyli już ponad plan dotychczasowych zadań miesięcznych górnicy kopalni „KOMUNA PARYSKA”. Planowe zadania październikowe br. będą mogli zrealizować na dwa dni przed terminem.

Załogom kopalni „SIERSZA” i „KOMUNA PARYSKA” w ofiarnej pracy dotrzymują kroku górnicy kopalni „KOŚCIUSZKO - NOWA”, którzy do 27 bm. wydobyli ponad dotychczasowe zadania październikowe blisko 2 tys. ton węgla.

KATOWICE

Na nocnej zmianie z 26 na 27 bm. górnicy kopalni „WUJEK” wydobyli blisko 70 ton węgla więcej, niż określał to plan.

Od początku października do chwili obecnej górnicy kopalni „WUJEK” wydobyli już ponadplanowo 6.500 ton węgla.

SZCZECIN

Aby zapewnić statkom zagranicznym lepszą obsługę w rejonie przeladunkowy węgla, na nabrzeżu chorzowskim w porcie szczecińskim otwarto 27 bm. filię przedsiębiorstwa „Baltona”. Uruchomiony, wzorowy punkt „Baltony” posiada wszystkie najważniejsze towary w takiej ilości, by mógł na bieżąco zaopatrywać statki mające krótki postój w porcie.

POLSKIE MEDYKAMENTY DLA OFIAR ZABURZEŃ NA WĘGRZACH

WARSZAWA

Według posłanych przez Minist. sterstwo Zdrowia informacji, samolot wiozący 700 kilogramów plaminy — dar Instytutu Hematologii dla ofiar zaburzeń na Węgrzech — wyładował szczęśliwie w Budapeszcie.

Ministerstwo Zdrowia przygotowało już następny transport medykamentów. Składają się on przede wszystkim z antybiotyków, różnego rodzaju surowic oraz opatrunków.

Ogólnokrajowa narada wyższych dowódców i oficerów politycznych WP

WARSZAWA

W sobotę 27 października 1956 r. odbyła się w Warszawie ogólnokrajowa narada wyższych dowódców i oficerów politycznych Wojska Polskiego.

W naradzie wzięli udział: I sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka, przewodniczący Rady Państwa Aleksander Zawadzki, prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz.

Naradzie przewodniczył wiceminister obrony narodowej, szef Głównego Zarządu Polityczno-Wychowawczego Wojska Polskiego gen. dyw. Marian Spychalski.

Tematem narady było omówienie aktualnych zadań wojska, wynikających z uchwały VIII Plenum Komitetu Centralnego PZPR.

Na zakończenie głos zabrał I sekretarz KC PZPR Władysław Gomułka.

Jednostki wojsk radzieckich stacjonujące w Polsce znajdują się w swych bazach

WARSZAWA

Jak doniósł terenowy korespondent PAP, — jednostki wojsk radzieckich stacjonujące w Polsce na podstawie umów międzynarodowych, znajdują się obecnie wyłącznie w bazach określonych tymi układami.

W ostatnich dniach staje na czele Tymczasowego Komitetu Rewolucyjnego młodzieży studenckiej i uczestniczy czynnie w walce o odnowę naszego życia. Młody aktywista bierze udział we wszystkich akcjach Komitetu, jest współorganizatorem wielu wieców i członkiem delegacji, która ostatnio została przyjęta przez tow. Władysława Gomułka i członków rządu.

Za dwa tygodnie zdaje egzamin dyplomu na Politechnice.

